

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/336/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112211672
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112211672.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táni Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a JUDr. Františka Potockého v právnej veci navrhovateľa: Ing. K. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. - D., P. J. C. č. XXX/XX, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou, so sídlom U., J. P. č. X, proti odporkyni: K. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., H. č. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Chlapík, s.r.o., so sídlom Žilina, ul. Sládkovičova č. 13, IČO: 47 232 072, o zaplatenie sumy 1.700 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 18. 03. 2013, č. k. 7C/188/2012-57, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 89,14 eur pozostávajúce z trov právneho zastupovania, k rukám Advokátska kancelária JUDr. Chlapík, s.r.o., so sídlom Žilina, ul. Sládkovičova č. 13, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 18. 03. 2013, č. k. 7C/188/2012-57 návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 329,45 eur priamo k rukám právneho zástupcu, a to do troch dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Z tvrdenia navrhovateľa vyplývalo, že navrhovateľ odporkyni požičal sumu 2.200 eur, z ktorej sumy mu odporkyňa vrátila 500 eur. Súd preto skúmal či medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním nemal preukázané uzatvorenie zmluvy o pôžičke, a to ani ústnou formou a nebola preukázaná ani tá skutočnosť, že by medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo k reálnemu odovzdaniu a prevzatíu uvedenej sumy. Uzavretie takejto zmluvy jednak odporkyňa popierala a zo samotného vyjadrenia navrhovateľa ako aj vypočutého svedka mal súd za preukázané, že o pôžičke navrhovateľ a odporkyňa medzi sebou nejednali. Podľa súdu v prejednávanej veci mal navrhovateľ bremeno tvrdenia, že s odporkyňou uzavrel zmluvu o peňažnej pôžičke, jej reálne poskytnutie a nezaplatenie zo strany odporkyne. Z tohto bremena tvrdenia mal dôkaznú povinnosť preukázať uzavretie zmluvy, teda existenciu právneho vzťahu z pôžičky a jej skutočné poskytnutie. Tieto skutočnosti navrhovateľ nepreukázal a neboli preukázané ani výsluchom vypočutého svedka. Podľa okresného súdu tak medzi navrhovateľom a odporkyňou nevznikol záväzkovoprávny vzťah, či už z titulu zmluvy o pôžičke alebo z iného právneho dôvodu. Naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že o pôžičku navrhovateľa požiadala syn navrhovateľa (svedok), ktorému navrhovateľ aj uvedenú sumu odovzdal a pri jej odovzdaní odporkyňa nebola prítomná, s touto sumou aj nakladal a táto suma sa vôbec nedostala do dispozičnej sféry odporkyne.

Na základe zisteného skutkového stavu a vyššie uvedeného právneho názoru súd pre neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa, návrh ako skutkovo a právne nedôvodný zamietol.

Odporkyňa bola v konaní úspešná, a preto mala právo na náhradu trov konania, ktoré jej vznikli (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“) z titulu právneho zastupovania advokátom v sume 329,45 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu vyhovieť a priznať mu aj trovy konania v celkovej sume 458,20 eur.

Mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia skonštatoval, že má za preukázané, že o pôžičku navrhovateľa požiadal jeho syn, ktorému navrhovateľ aj uvedenú sumu odovzdal a pri jej odovzdaní nebola odporkyňa prítomná, že s touto sumou aj syn nakladal a táto suma sa vôbec nedostala do dispozičnej sféry odporkyne.

Navrhovateľ tvrdil, že z jeho výpovede, ako aj svedka jasne vyplýva, že odporkyňa pre svoje podnikateľské aktivity potrebovala finančnú hotovosť vo výške 2.200 eur o ktoré prostredníctvom svojho svedka svojho manžela D. J. požiadala práve navrhovateľa o poskytnutie pôžičky s tým, že po predaji tovaru - kozmetiky Mary Kay, ktorú za požičanú hotovosť nakúpila, dlžnú sumu vráti. Svedok jednoznačne potvrdil, že peniaze poskytnuté pre odporkyňu od navrhovateľa prevzal a v jej mene ich vložil na účet kozmetickej spoločnosti. Z listinných dôkazov rovnako vyplýva, že odporkyňa kozmetiku nakúpila a sama na pojednávaní potvrdila, že ju následne predávala ďalej, čím získala finančné prostriedky z ktorých mala vrátiť požičanú sumu navrhovateľovi.

Podľa navrhovateľa zmluva o pôžičke nemusí mať písomnú formu a požičaná peňažná suma nemusí byť v dispozičnej sfére dlžníka pokiaľ sa preukáže, že dlžná suma bola použitá výlučne na potreby dlžníka, čo v konaní pred súdom prvého stupňa preukázal. Nevrátením dlžnej sumy dochádza na strane odporkyne k bezdôvodnému obohateniu a z toho dôvodu považoval navrhovateľ rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako správny a zaviazal navrhovateľa nahradiť jej aj trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom v sume 89,14 eur.

V prvom rade k návrhu navrhovateľa a jeho postupu pri uplatňovaní nároku na vrátenie sumy 1.700 eur uviedla, že z výzvy navrhovateľa zo dňa 27. 04. 2011 adresovanej jej taktiež ani zo žalobného návrhu zo dňa 13. 03. 2012 o zaplatení 1.700 eur nebolo zrejmé, kedy a kde jej bola poskytnutá pôžička 2.200 eur na nákup kozmetiky. Z oboch uvedených podaní ani nevyplýva na akom základe sa domáha navrhovateľ vrátenia sumy 1.700 eur keď pôžička mala byť poskytnutá vo výške 2.200 eur. S prihliadnutím k takýmto neurčitým a neúplným podaniam o existencii záväzku, ona v odpore zo dňa 04. 07. 2012 proti vydanému platobnému rozkazu sp. zn. 7Ro 95/2012 ako aj v písomnom vyjadrení zo dňa 22. 02. 2013 uviedla, že o žiadnej pôžičke nemá vedomosť a vzhľadom na nekonkrétnosť a neurčitosť žalobného návrhu sa nevie bližšie k nemu kvalifikovane vyjadriť, keďže nikdy žiadnu peňažnú sumu od navrhovateľa neobdržala. Až na pojednávaní súdu dňa 18. 03. 2013 navrhovateľ upresnil, že sumu 2.200 eur prevzal syn navrhovateľa D. J. (manžel odporkyne), ktorá suma mala byť použitá na nákup kozmetického tovaru, odporkyňa pri prevzatí tejto sumy nebola prítomná. Prvostupňový súd v rámci dokazovania mal za preukázané, že odporkyňa s navrhovateľom o pôžičke nikdy nejednala a sumu 2.200 eur od navrhovateľa, ale ani od svedka neobdržala a nemala žiadnu vedomosť o jej použití.

Odporkyňa považovala odvolanie navrhovateľa za nedôvodné a neopodstatnené. Tvrdila, že nikdy nepožiadala svojho manžela o sprostredkovanie pôžičky od navrhovateľa, ako to uvádzal tento svedok, nemala vedomosť, a to ani od svedka, že pôžička bola poskytnutá a rovnako nemala žiadnu vedomosť o tom ako svedok s pôžičkou naložil. Podľa tvrdenia svedka sumu 2.000 eur vložil na účet spoločnosti Mary Kay, ktorá mala dodávať tovar do kozmetického salónu vedeného na meno odporkyne. Podotkla, že šlo o spoločné podnikanie jej a D. J. ako manželov v rámci obchodnej spoločnosti s.r.o., ktorej jediným spoločníkom bol svedok. Svedok viedol účtovníctvo spoločnosti, v rámci ktorého aj prijímal a

uhrádzal príslušné platby, odporkyňa do účtovníctva nezasahovala a ani mu nerozumela. Z uvedeného dôvodu sa nevedela ani vyjadriť k tvrdeniu svedka, že pôžičku 2.200 eur od navrhovateľa vložila na účet spoločnosti Mary Kay. V tejto súvislosti poukázala na výpoveď svedka na pojednávaní dňa 18. 03. 2013, kde sa vyjadril nasledovne „Keďže sme nemali peniaze, poprosil som otca a vložil som ich na účet, tieto peniaze čo sme si požičali sa mali vrátiť otcovi po predaji kozmetiky. Ja som mal založenú s.r.o. ako jediný spoločník, obaja sme boli konatelia.“ Podľa odporkyne z výpovede svedka jednoznačne vyplýva, že nešlo o jej osobnú pôžičku, ale malo ísť (pokiaľ bola suma 2.200 eur skutočne poskytnutá) o pôžičku do podnikania oboch manželov a z príjmu z podnikania by mala byť pôžička vrátená. To by však predpokladalo zaúčtovanie pôžičky v účtovníctve na strane pasív spoločnosti s.r.o., čo nebolo preukázané, rovnako nebolo preukázané účtovným dokladom prípadné vrátenie sumy 500 eur, ktorej vrátenie inak odporkyňa popierala. Ak bola pôžička poskytnutá do podnikania, žalovaným subjektom mala byť obchodná spoločnosť s.r.o. Ak bola suma 2.200 eur poskytnutá obom manželom, t.j. svedkovi a jej ako sa o tom vyjadruje svedok vo výpovedí dňa 18. 03. 2013, pasívne legitimovaný t. j. účastníkom konania na strane odporcov by mal byť aj svedok manžel odporkyne.

Keďže súd bol viazaný žalobným návrhom a jeho obsahom, nemohol zastaviť konanie pre nedostatok pasívnej legitímácie na strane odporcov a na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu žalobný návrh navrhovateľa zamietol.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporkyni zaplata sumy 1.700 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.700 eur od 10. 05. 2011 do zaplata z titulu zmluvy o pôžičke zamietol pre nepreukázanie, že k jej uzavretiu došlo ako ani toho, že došlo k reálnemu odovzdaniu a prevzatiu uvedenej sumy. Navrhovateľ tak podľa okresného súdu napriek výsluchu svedka neunesol dôkazné bremeno.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a podľa neho okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, stotožnil sa s jeho skutkovým a právnym záverom a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p.

Aj podľa odvolacieho súdu navrhovateľ v konaní pred okresným súdom neunesol bremeno tvrdenia o uzavretí ústnej zmluvy o pôžičke s odporkyňou. Odporkyňa totiž uzavretie zmluvy poprela a navrhovateľ na ktorého strane bolo dôkazné bremeno nepreukázal ani výsluchom navrhnutého svedka, že došlo k prejavu odporkyne, ktorým by prevzala záväzok vrátiť navrhovateľovi dlh zo zmluvy o pôžičke. Kým navrhovateľ v konaní pred okresným súdom tvrdil, že o požičanie peňazí ho požiadala samotná odporkyňa, podľa svedka (syna navrhovateľa) si peniaze požičali spolu s odporkyňou (v uvedenom čase manželkou), on ich aj prevzal a vložil na účet. S touto mali založenú spoločnosť s ručením obmedzeným a o platby dodávateľom sa staral on, avšak podnikanie ohľadom poradenstva kozmetiky Mary Kay mala odporkyňa vedené na seba. Keďže výsledky hodnotenia týchto dôkazov neumožňovali súdu prijať záver o pravdivosti tvrdení navrhovateľa o požičaní peňazí len odporkyni, návrh musel byť zamietnutý.

Odvolanie navrhovateľa, podľa ktorého súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nepovažoval odvolací súd za dôvodné. V odvolaní navrhovateľ totiž neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Súhlasiť s ním bolo možné len v tom, že pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá aj ústne. Uvedené však konštatoval aj okresný súd. Aj pre takúto formu však musia byť splnené podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka t.j. dohoda o predmete pôžičky a o čase jej vrátenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu odporkyne v spore ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporkyni ako úspešnej účastníčke konania právo na ich náhradu bolo priznané. Odporkyňa si uplatňovala trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom: vyjadrenie k odvolaniu došlého dňa 02. 07. 2013 v sume 89,14 eur (vrátane režijného paušálu). Odvolací súd priznal odporkyni uplatňovanú sumu ako dôvodne uplatňovanú. Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 1 ods. 1, 3, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Priznanú sumu zaviazal navrhovateľa nahradiť odporkyni k rukám advokáta, ktorý ju zastupoval (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.